

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (trešā palāta)

2016. gada 22. septembrī*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Direktīva 2000/13/EK — Pārtikas produktu marķēšana un noformēšana — 1. panta 3. punkta b) apakšpunkts — Jēdziens “fasēts pārtikas produkts” — 2. pants — Patērētāju informēšana un aizsardzība — 3. panta 1. punkta 8) apakšpunkts — Produkta izcelsmes vai pirmavota vieta — 13. panta 1. punkts — Fasētu pārtikas produktu marķēšana — 13. panta 4. punkts — Pakas vai trauki, kuru maksimālā virsmas platība ir mazāka par 10 cm² — Direktīva 2001/110/EK — 2. panta 4. punkts — Medus izcelsmes valsts vai valstu norādīšana — Atsevišķas medus porcijas, kas ir ievietotas ēdināšanas iestādēm piegādātās kopējās kartona kastēs — Atsevišķas porcijas, kas tiek pārdotas atsevišķi vai piedāvātas galapatērētājam tādu gatavu maltīšu sastāvā, kuras tiek pārdotas par vienotu cenu — Šī medus izcelsmes valsts vai valstu norādīšana

Lieta C-113/15

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Bayerischer Verwaltungsgerichtshof* (Bavārijas Federālā administratīvā tiesa, Vācija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2015. gada 11. februārī un kas Tiesā reģistrēts 2015. gada 6. martā, tiesvedībā

Breitsamer und Ulrich GmbH & Co. KG

pret

Landeshauptstadt München,

piedaloties

Landesanstalt Bayern.

TIESA (trešā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs L. Bejs Larsens [*L. Bay Larsen*], tiesneši D. Švābi [*D. Šváby*], J. Malenovskis [*J. Malenovsky*], M. Safjans [*M. Safjan*] (referents) un M. Vilars [*M. Vilaras*],

ģenerālvokāte E. Šarpstone [*E. Sharpston*],

sekretārs K. Malaceks [*K. Malacek*], administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2016. gada 28. janvāra tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— *Breitsamer und Ulrich GmbH & Co. KG* vārdā – *M. Kraus, Rechtsanwalt*,

* Tiesvedības valoda – vācu.

— *Landeshauptstadt München* vārdā – *S. Groth* un *K. Eichhorn*, pārstāvji,
— *Landesanstalt Bayern* vārdā – *R. Käß*, *Oberlandesanwalt*,
— Eiropas Komisijas vārdā – *S. Grünheid*, *K. Herbout-Borcza* un *K. Skelly*, pārstāves,
noklausījusies ģenerālvokātes secinājumus 2016. gada 5. aprīļa tiesas sēdē,
pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 20. marta Direktīvas 2000/13/EK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz pārtikas produktu marķēšanu, noformēšanu un reklāmu (OV 2000, L 109, 29. lpp.) 1. panta 3. punkta b) apakšpunktu un Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 25. oktobra Regulas (ES) Nr. 1169/2011 par pārtikas produktu informācijas sniegšanu patērētājiem un par grozījumiem Eiropas Parlamenta un Padomes Regulās (EK) Nr. 1924/2006 un (EK) Nr. 1925/2006, un par Komisijas Direktīvas 87/250/EEK, Padomes Direktīvas 90/496/EEK, Komisijas Direktīvas 1999/10/EK, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2000/13/EK, Komisijas Direktīvu 2002/67/EK un 2008/5/EK un Komisijas Regulas (EK) Nr. 608/2004 atcelšanu (OV 2011, L 304, 18. lpp.) 2. panta 2. punkta e) apakšpunktu.
- 2 Šis lūgums ir iesniegts saistībā ar tiesvedību starp *Breitsamer und Ulrich GmbH & Co. KG* un *Landeshauptstadt München* (Minhenes pilsēta, Vācija) par pienākumu uz visām atsevišķajām medus porcijām, kas ir ievietotas ēdināšanas iestādēm piegādātās kopējās kartona kastēs, norādīt šī medus izcelsmes valsti, ja minētās porcijas tiek pārdotas atsevišķi vai tiek piedāvātas galapatērētājam tādu gatavu maltiņu sastāvā, kas tiek pārdotas par vienotu cenu.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

Direktīva 2000/13

- 3 Saskaņā ar Direktīvas 2000/13 preambulas 4.–6., 8., 14. un 15. apsvērumu:
 - “(4) Šīs direktīvas mērķis ir ieviest vispārējus noteikumus Kopienā, kas būtu horizontāli piemērojami visiem pārtikas produktiem, ko laiž tirgū.
 - (5) Īpašas normas, ko piemēro vertikāli tikai attiecībā uz konkrētiem pārtikas produktiem, būtu jāiestrādā noteikumos, kas skar šos produktus.
 - (6) Jebkuru pārtikas marķēšanas noteikumu galvenais uzdevums būtu informēt un aizsargāt patērētāju.
- [..]
- (8) Sīki izstrādāts marķējums, kas jo īpaši izceļ produkta patieso dabu un īpašības, kā arī ļauj patērētājam izdarīt izvēli, pilnībā apzinoties faktus, ir ārkārtīgi būtisks, jo tas rada vismazāk šķēršļu brīvai tirdzniecībai.

[..]

- (14) Marķēšanas noteikumiem arī būtu jāaizliedz lietot informāciju, kas var maldināt pircēju vai piedēvē ārstnieciskas īpašības pārtikas precēm. Lai šis aizliegums būtu efektīvs, tas jāattiecinā arī uz pārtikas preču pasniegšanas veidu un reklāmu.
- (15) Lai atvieglotu tirdzniecību starp dalībvalstīm, var paredzēt, ka, kamēr preces netiek pārdotas galapatērētājam, uz ārējā iesaiņojuma būtu jāparādās tikai informācijai par svarīgākajām pazīmēm, bet dažām obligātajām norādēm, kam jābūt uz fasētas pārtikas, būtu jāparādās tikai attiecīgajos tirdzniecības dokumentos.”

4 Šīs direktīvas 1. pantā bija noteikts:

“1. Šī direktīva skar galapatērētājam piegādājamo pārtikas produktu marķēšanu, kā arī dažus to noformēšanas un reklāmas aspektus.

2. Šī direktīva skar arī restorāniem, slimnīcām, ēdnīcām un citām līdzīgām ēdināšanas iestādēm (še turpmāk “ēdināšanas iestādes”) piegādājamus pārtikas produktus.

3. Šajā direktīvā:

a) “marķējums” nozīmē jebkuru tekstu, norādi, preču zīmi, tirdzniecības nosaukumu, attēlu vai simbolu, kas ir saistībā ar pārtikas produktu un atrodas uz jebkura iesaiņojuma, dokumentā, uzrakstā, uz etiķetes, gredzena vai uzlīmes, un ir pievienots šādam pārtikas produktam vai attiecas uz to;

b) “fasēts pārtikas produkts” nozīmē jebkuru galapatērētājam un ēdināšanas iestādei piegādājamo vienību, kas sastāv no pārtikas produkta un iesaiņojuma, kurā tas ievietots, pirms to piedāvā pārdošanai, vienalga vai šāds iesaiņojums pilnībā vai tikai daļēji aptver pārtikas produktu, bet, jebkurā gadījumā, tādā veidā, lai tā saturu nevarētu izmainīt, neatverot vai nenomaiņot iesaiņojumu.”

5 Minētās direktīvas 2. panta 1. punkta a) apakšpunkta i) punktā bija paredzēts:

“Marķējums un izmantojamās metodes nedrīkst:

a) būt tādas, kas maldina pircēju, konkrēti:

i) par pārtikas produkta raksturīgajām pazīmēm un jo īpaši tā raksturu, identitāti, īpašībām, sastāvu, daudzumu, derīgumu, izcelsmi vai pirmavotu, izgatavošanas vai ražošanas veidu”.

6 Tās pašas direktīvas 3. panta 1. punkta 8) apakšpunktā bija noteikts:

“Saskaņā ar 4. līdz 17. pantu un ievērojot tur ietvertos izņēmumus, pārtikas produktu marķējumā obligāti jābūt tikai šādām norādēm:

[..]

8) izcelsmes vai pirmavota norāde, ja bez šādas norādes var tikt ievērojami maldināts patērētājs attiecībā uz pārtikas produkta īsto izcelsmi vai pirmavotu”.

7 Direktīvas 2000/13 4. panta 2. punkta redakcija bija šāda:

“Kopienas noteikumi, ko piemēro īpašiem pārtikas produktiem un nevis pārtikas produktiem kopumā, var paredzēt, ka papildus 3. pantā uzskaitītajām norādēm marķējumā jābūt vēl citām.

[..]”

- 8 Šīs direktīvas 8. panta 2. punkta c) apakšpunktā bija noteikts:

“Ja fasētā prece sastāv no divām vai vairākām atsevišķām fasētām vienībām, kas satur vienāda produkta vienādu daudzumu, neto daudzumu uzrāda, minot neto daudzumu katrā atsevišķā iesaiņojumā un šādu iesaiņojumu kopējo skaitu. Šīs norādes tomēr nav obligātas, ja atsevišķo iesaiņojumu kopējo skaitu var skaidri saredzēt un viegli saskaitīt no ārpuses un ja vismaz vienu neto daudzuma norādi, kas ietilpst katrā atsevišķā iesaiņojumā, var skaidri saredzēt no ārpuses.”

- 9 Minētās direktīvas 13. panta 1. un 4. punktā bija paredzēts:

“1.

a) Fasētām pārtikas precēm 3. pantā un 4. panta 2. punktā paredzētās norādes atrodas uz iesaiņojuma vai uz tam pievienotas etiķetes.

b) Neatkarīgi no a) apakšpunkta un, neierobežojot Kopienas noteikumus par nominālo daudzumu, ja fasētās pārtikas preces:

— paredzētas galapatērētājam, bet tās laiž tirgū, pirms tās pārdod galapatērētājam, un ja šajā laikposmā tas nenozīmē pārdošanu ēdināšanas iestādei,

— paredzēts piegādāt ēdināšanas iestādei tālākai pagatavošanai, pārstrādei, sasmalcināšanai vai sagriešanai,

3. pantā un 4. panta 2. punktā pieprasītajām norādēm jābūt tikai tirdzniecības dokumentos, kas attiecas uz šīm pārtikas precēm, ja var garantēt, ka šie dokumenti, kuri satur visu marķējamo informāciju, pievienoti attiecīgajām pārtikas precēm vai nosūtīti pirms vai vienlaikus ar to piegādi.

c) Šā panta b) apakšpunktā minētajā gadījumā norādēm, kas minētas 3. panta 1. punkta 1., 5. un 7. apakšpunktā, un, atkarībā no apstākļiem, 10. pantā, jābūt arī uz ārējā iesaiņojuma, kurā pārtikas produktus laiž tirgū.

[..]

4. Uz stikla pudelēm, kas paredzētas atkārtotai izmantošanai un kam ir neizdzēšams marķējums, un kam tādēļ nevar būt etiķete, kakla uzlīme vai gredzens, kā arī uz pakām vai traukiem, kuru maksimālā virsmas platība ir mazāka par 10 cm², jābūt tikai 3. panta 1. punkta 1., 4. un 5. apakšpunktā uzskaitītajām norādēm.

[..]”

- 10 Šīs pašas direktīvas 14. pantā bija noteikts:

“Ja pārtikas produktus piedāvā pārdošanai galapatērētājam vai ēdināšanas iestādēm bez iesaiņojuma vai ja pārtikas produktus iesaiņo tirdzniecības vietā pēc patērētāja lūguma, vai tos fasē tiešai pārdošanai, dalībvalstis paredz sīki izstrādātas normas attiecībā uz veidu, kā nodrošināt 3. pantā un 4. panta 2. punktā noteiktās norādes.

Tās var izlemt, ka nav jānodrošina visas vai dažas no šīm norādēm, ar noteikumu, ka pircējs tomēr saņem pietiekamu informāciju.”

- 11 Saskaņā ar Regulas Nr. 1169/2011 53. panta 1. punktu Direktīva 2000/13 ir tikusi atcelta no 2014. gada 13. decembra.

Direktīva 2001/110/EK

- 12 Saskaņā ar Padomes 2001. gada 20. decembra Direktīvas 2001/110/EK, kas attiecas uz medu (OV 2002, L 10, 47. lpp.), preambulas 5. apsvērumu:

“Vispārīgie pārtikas produktu etiķetēšanas noteikumi, kas paredzēti [Direktīvā 2000/13], būtu jāpiemēro atbilstīgi konkrētiem nosacījumiem. Ņemot vērā medus kvalitātes un tā izcelsmes ciešo saistību, pilnīgai informācijai par šiem jautājumiem jābūt pieejamai tā, lai nemaldinātu patērētāju attiecībā uz šā produkta kvalitāti. Patērētāju īpašu interešu dēļ attiecībā uz medus īpašībām atkarībā no tā ieguves ģeogrāfiskās vietas un šajā sakarā pilnīgas pārredzamības nolūkā uz etiķetējuma būtu jānorāda izcelsmes valsts, kurā iegūts medus.”

- 13 Direktīvas 2001/110 1. pantā ir noteikts:

“Šī direktīva attiecas uz I pielikumā definētajiem produktiem. Šie produkti atbilst II pielikumā noteiktajām prasībām.”

- 14 Šīs pašas direktīvas 2. pantā ir noteikts:

“Direktīva [2000/13] attiecas uz produktiem, kas definēti I pielikumā, ievērojot šādus nosacījumus:

1. Terminu “medus” attiecina tikai uz produktu, kas definēts I pielikuma 1. punktā, un to lieto tirdzniecībā, lai apzīmētu šo produktu.

[..]

4. a) Izcelsmes valsti vai valstis, kur iegūts medus, norāda uz etiķetes.

Tomēr, ja medus izcelsme ir vairāk nekā vienā dalībvalstī vai trešā valstī, šo norādi var aizstāt attiecīgi ar vienu no šādām norādēm:

- “Kopienas valstīs ražotu medu maisījums”,
- “ārpuskopienas valstīs ražotu medu maisījums”,
- “Kopienas un ārpuskopienas valstīs ražotu medu maisījums”.

- b) Direktīvas [2000/13] mērķiem, un jo īpaši tās 13., 14., 16. un 17. panta mērķiem, ziņas, kas jānorāda saskaņā ar a) apakšpunktu, uzskata par norādēm atbilstīgi minētās direktīvas 3. pantam.”

- 15 Direktīvas 2001/110 I pielikuma virsraksts ir “Nosaukumi, produktu apraksti un definīcijas”.

Vācijas tiesības

Medus aprites noteikumi

- 16 2004. gada 16. janvāra *Honigverordnung* (Medus aprites noteikumi) (*BGBl.* 2004 I, 92. lpp.), to redakcijā, kas bija piemērojama pamatlietas faktu rašanās laikā (turpmāk tekstā – “Medus aprites noteikumi”), 3. panta 4. un 5. punktā ir noteikts:

“(4) 1. pielikumā uzskaitīto produktu marķējumam papildus 1999. gada 15. decembra *Lebensmittel-Kennzeichnungsverordnung* (Pārtikas produktu marķēšanas noteikumi) (*BGBl.* 1999 I, 2464. lpp.; turpmāk tekstā – “Pārtikas produktu marķēšanas noteikumi”) paredzētajām prasībām saskaņā ar 5. punktu ir jāietver šādas norādes:

1. Izcelsmes valsts vai valstis, kur iegūts medus; ja izcelsmes valstis ir vairākas, tā vietā var veikt kādu no turpmāk minētajām norādēm, ja vien medus tur ir iegūts:
 - a) “Kopienas valstīs ražotu medu maisījums”,
 - b) “ārpuskopienas valstīs ražotu medu maisījums”;
 - c) “Kopienas un ārpuskopienas valstīs ražotu medu maisījums”,

[..]

(5) [..] Turklāt Pārtikas produktu marķēšanas noteikumu 3. panta 3. punkta pirmo, otro teikumu un trešā teikuma sākumdaļu un 4. punktu *mutatis mutandis* piemēro marķējumu norādīšanas veidam atbilstoši 4. punktam.”

- 17 Medus aprites noteikumu 4. panta 3. punktā ir aizliegts laist tirgū produktus, kas neatbilst obligātajām šo noteikumu 3. panta 4. punkta prasībām.

Pārtikas produktu marķēšanas noteikumi

- 18 Pārtikas produktu marķēšanas noteikumu 1. panta 1. punktā ir noteikts:

“Šie noteikumi attiecas uz pārtikas produktu marķēšanu fasējumos [2013. gada 25. jūlija *Gesetz über das Inverkehrbringen und die Bereitstellung von Messgeräten auf dem Markt, ihre Verwendung und Eichung sowie über Fertigpackungen* (Likums par mērinstrumentu laišanu un piedāvāšanu tirgū, to lietošanu un verifikāciju, kā arī fasējumu) (*BGBl.* 2013 I, 2722. lpp.)] 42. panta 1. punkta izpratnē, ciktāl šie fasējumi ir domāti piegādei patērētājiem [*Lebensmittel- und Futtermittelgesetzbuch* (Pārtikas produktu, plaša patēriņa preču un dzīvniekiem paredzēto pārtikas produktu kodekss) 3. panta 4. punkts]. Patērētājam ir pielīdzināti restorāni, sabiedriskās ēdināšanas iestādes, kā arī tirgotāji, ciktāl tie pārtikas produktus saņem patēriņam savās telpās.”

- 19 Šo noteikumu 3. panta 3. un 4. punktā ir paredzēts:

“(3) 1. punktā paredzētajām norādēm uz fasējuma vai uz marķējuma, kas ar to saistīts, jābūt vācu valodā, jāatrodas redzamā vietā, jābūt viegli saprotamām, skaidri salasāmām un neizdzēšamām. 1. punktā paredzētās norādes var tikt sniegtas arī kādā citā viegli saprotamā valodā, ja vien tas neierobežo patērētājam sniegto informāciju. Tās nevar būt nomaskētas vai pārtrauktas ar jebkādam citām norādēm vai grafiskiem elementiem; Likuma par mērinstrumentu laišanu un piedāvāšanu tirgū, to lietošanu un verifikāciju, kā arī fasējumu, 1. panta 1., 4. un 5. punktā paredzētajām norādēm un 43. panta 1. punktā paredzētajām norādēm par daudzumiem ir jābūt ietvertām tajā pašā redzamības zonā.

(4) Atkāpjoties no 3. punkta:

1. 1. punktā paredzētās norādes saistībā ar:

- a) atsevišķiem iepriekš pagatavotiem un lietošanai gataviem ēdieniem, kurus paredzēts piegādāt sabiedriskās ēdināšanas uzņēmumiem patēriņam uz vietas,
- b) fasējumiem, kurus paredzēts pārdot ar pārdevēja nosaukumu vai ar Eiropas Savienības dalībvalstī vai kādā citā Līguma par Eiropas Ekonomikas zonu parakstītājvalstī dibināta pārdevēja reģistrēto tirdzniecības nosaukumu, to piegādes tam laikā,
- c) fasētiem pārtikas produktiem, kurus paredzēts piegādāt patērētājiem 1. panta 1. punkta otrā teikuma izpratnē tālākai pagatavošanai, pārstrādei, sasmalcināšanai vai sagriešanai, [..]

[..]

var tikt ietvertas tirdzniecības dokumentos, kas attiecas uz šīm pārtikas precēm, ja var garantēt, ka šie dokumenti, kuri satur visu marķējamo informāciju, pievienoti attiecīgajām pārtikas precēm vai nosūtīti pirms vai vienlaikus ar to piegādi. 1. punkta b) un c) apakšpunkta gadījumā 1. punkta 1., 2. un 4. apakšpunktā minētās norādes arī tiek ietvertas uz pārtikas produktu ārējā iepakojuma. 2. punkta 3. apakšpunkta gadījumā 1. punkta 1. un 4. apakšpunktā paredzētās norādes nedrīkst tikt ietvertas vienā un tajā pašā lodziņā.”

Likums par mērinstrumentu laišanu un piedāvāšanu tirgū, to lietošanu un verifikāciju, kā arī fasējumu

- 20 Saskaņā ar Likuma par mērinstrumentu laišanu un piedāvāšanu tirgū, to lietošanu un verifikāciju, kā arī fasējumu 42. panta 1. punktu “fasējums” ir definēts kā jebkura veida iepakojums, kurā, pircējam klāt neesot, tiek iesaiņotas preces un kurš, pircējam klāt neesot, tiek noslēgts, un turklāt šajā iepakojumā atrodošos preču daudzums bez atvēršanas vai bez redzamām izmaiņām iepakojumā nevar tikt mainīts.

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

- 21 *Breitsamer und Ulrich* ir uzņēmums, kas Savienībā darbojas medus ražošanas un fasēšanas nozarē un laiž tirgū tostarp pārtikas produktu “Breitsamer Imkergold” (turpmāk tekstā – “attiecīgais medus”). Šajā gadījumā runa ir par 120 viena un tā paša medus porciju trauciņiem, kuri katrs sver 20 gramus un kuriem ir alumīnija vāciņi (turpmāk tekstā – “attiecīgās atsevišķās medus porcijas”). Šie 120 porciju trauciņi ir ievietoti šī uzņēmuma aizvērtā kopējā kartona kastē un šādā veidā tiek pārdoti ēdināšanas iestādēm.
- 22 Uz šīs kopējās kastes ir norādīta obligātā informācija saistībā ar šo pārtikas produktu, kas ir paredzēta Direktīvās 2000/13 un 2001/110, tostarp par medus izcelsmes valsti. Uz attiecīgajām atsevišķajām medus porcijām šāda norāde par medus izcelsmes valsti nav ietverta.
- 23 2012. gada 30. oktobrī Minhenes pilsēta uzlika *Breitsamer und Ulrich* naudas sodu par Medus aprites noteikumos paredzēto likumisko marķēšanas prasību pārkāpumu, jo 2011. gada pirmajā pusgadā šis uzņēmums bija tirgojis medu atsevišķos porciju trauciņos, uz kuriem nebija norādes par šī medus izcelsmes valsti.
- 24 2012. gada 5. novembrī *Breitsamer und Ulrich* cēla *Verwaltungsgericht München* (Minhenes Administratīvā tiesa, Vācija) atzišanas prasību ar mērķi konstatēt, ka tā nav pārkāpusi Medus aprites noteikumus, uz katras no attiecīgajām atsevišķajām medus porcijām nenorādot šī medus izcelsmes valsti. Ar 2013. gada 25. septembra spriedumu šī tiesa minēto prasību noraidīja.
- 25 *Breitsamer und Ulrich* iesniedza apelācijas sūdzību par šo spriedumu *Bayerischer Verwaltungsgerichtshof* (Bavārijas Federālā administratīvā tiesa, Vācija), norādot, ka attiecīgās atsevišķās medus porcijas nav uzskatāmas par “fasētiem pārtikas produktiem” Pārtikas produktu

marķēšanas noteikumu izpratnē, redakcijā, kas piemērojama pamatlietas faktu rašanās laikā. Proti, šīs porcijas neesot realizācijas vienības, jo tās kopējās kartona kastēs tiek piegādātas ēdināšanas uzņēmumiem, kuri minētās porcijas atsevišķi nepārdod.

- 26 *Breitsamer und Ulrich* arī atsaucas uz 2013. gada 31. janvāra dokumentu “Jautājumi un atbildes par to, kā piemērojama Regula (ES) Nr. 1169/2011 par pārtikas produktu informācijas sniegšanu patērētājiem”, kuru ir sagatavojusi Eiropas Komisijas Veselības un patērētāju ģenerāldirektorāta darba grupa, kurā ietilpst dalībvalstu eksperti (turpmāk tekstā – “ekspertu grupas dokuments”). Saskaņā ar šī Komisijas interneta vietnē publicētā dokumenta 2.1.3. punktu, “ņemot vērā dažādos veidus, kādos ēdināšanas iestādēs pārtiku piegādā galapatērētājiem, būtu jānorāda, ka porciju trauciņi (piemēram, ievārijumu, medus, sinepju trauciņi), kas ir ēdināšanas iestāžu apmeklētāju maltītes sastāvdaļa, nebūtu jāuzskata par realizācijas vienībām. Šādos gadījumos informācijai tādējādi ir jābūt norādītai tikai uz grupas iepakojuma”.
- 27 Visbeidzot *Breitsamer und Ulrich* uzsver, ka tādu atsevišķu medus porciju marķējums, ko ražo citi uzņēmumi vai kas nāk no citām dalībvalstīm, nevis no Vācijas Federatīvās Republikas, nav ticis apstrīdēts, lai gan uz šīm porcijām nav norādes par šīs medus izcelsmes valsti.
- 28 *Landesanstalt für Ernährung und Lebensmittelsicherheit Bayern* (Bavārijas Federālās zemes advokatūra), kas ir pamatlietas dalībniere, apgalvo, ka Savienības tiesību mērķis ir sniegt galapatērētājiem pēc iespējas pilnīgāku informāciju par tiem piedāvātajiem pārtikas produktiem un ka attiecīgās atsevišķās medus porcijas nezaudē savu “fasētu” produktu statusu tādēļ, ka tās ir iepakotas slēgtās kopējās kartona kastēs.
- 29 Iesniedzējtiesas ieskatā, attiecīgais medus ietilpst Medus aprites noteikumu I pielikuma, ar kuru Vācijas tiesībās ir transponēta Direktīva 2001/110, piemērošanas jomā.
- 30 Šādos apstākļos *Bayerischer Verwaltungsgerichtshof* (Bavārijas Federālā administratīvā tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

- “1) Vai medus porciju trauciņi, kas ir iepakoti ārējā iepakojumā ar visiem marķēšanas elementiem, tostarp izcelsmes valsts norādi, un kas kā porciju trauciņi atsevišķi netiek pārdoti galapatērētājiem un atsevišķi netiek piegādāti ēdināšanas iestādēm, ir “fasēti pārtikas produkti” Direktīvas 2000/13 1. panta 3. punkta b) apakšpunkta, kā arī Regulas Nr. 1169/2011 2. panta 2. punkta e) apakšpunkta izpratnē, uz kuriem attiecas atbilstoša marķēšanas prasība, vai tomēr tādi medus porciju trauciņi, tā kā tie nav realizācijas vienības, nav fasēti pārtikas produkti, uz kuriem attiektos marķēšanas prasība?
- 2) Vai atbilde uz jautājumu ir citāda, ja šie porciju trauciņi ēdināšanas iestādēs tiek piegādāti ne tikai iepriekš pagatavotos ēdienos, par ko tiek maksāts kopā, bet tiek pārdoti arī atsevišķi?”

Par prejudiciāliem jautājumiem

- 31 Ar šiem jautājumiem, kuri ir jāizskata kopā, iesniedzējtiesa būtībā vēlas noskaidrot, vai Direktīvas 2000/13 1. panta 3. punkta b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka par “fasētiem pārtikas produktiem” ir uzskatāmas visas atsevišķās medus porcijas, kas ir iepakotas ar alumīnija vāciņu noslēgtā trauciņā un ievietotas ēdināšanas iestādēm piegādātās kopējās kartona kastēs, ja šīs ēdināšanas iestādes pārdod šīs porcijas atsevišķi vai piedāvā galapatērētājam tādu gatavu maltīšu sastāvā, kas tiek pārdotas par vienotu cenu.
- 32 Vispirms ir jānorāda, ka atbilstoši iesniedzējtiesas uzdoto jautājumu formulējumam attiecīgās atsevišķās medus porcijas ēdināšanas iestādēs var tikt atsevišķi pārdotas galapatērētājam, ko *Breitsamer und Ulrich* apstrīd.

- 33 Šajā ziņā saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru uz jautājumiem par Savienības tiesību interpretāciju, kurus valsts tiesa ir uzdevusi pašas noteiktajos tiesiskā regulējuma un faktisko apstākļu ietvaros un kuru precizitāte Tiesai nav jāpārbauda, attiecas atbilstības pieņēmums. Tiesas atteikums atbildēt uz valsts tiesas iesniegtu lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu ir iespējams tikai tad, ja ir acīmredzams, ka prasītajai Savienības tiesību aktu interpretācijai nav nekādas saiknes ar pamatlietas faktiem vai priekšmetu, ja jautājums ir hipotētisks vai arī ja Tiesas rīcībā nav vajadzīgo faktisko un juridisko elementu, lai lietderīgi atbildētu uz tai uzdotajiem jautājumiem (skat. spriedumus, 2006. gada 5. decembris, *Cipolla* u.c., C-94/04 un C-202/04, EU:C:2006:758, 25. punkts, kā arī 2016. gada 7. aprīlis, *KA Finanz*, C-483/14, EU:C:2016:205, 41. punkts).
- 34 Minēto attiecināmības pieņēmumu nevar atspēkot tas vien, ka kāds pamatlietas dalībnieks apstrīd noteiktus faktus, kuru precizitāte Tiesai nav jāpārbauda un no kuriem ir atkarīga minētā strīda priekšmeta noteikšana (skat. spriedumus, 2006. gada 5. decembris, *Cipolla* u.c., C-94/04 un C-202/04, EU:C:2006:758, 26. punkts, kā arī 2016. gada 14. aprīlis, *Polkomtel*, C-397/14, EU:C:2016:256, 38. punkts).
- 35 Šajā gadījumā jautājums par to, vai attiecīgās atsevišķās medus porcijas tiek pārdotas arī atsevišķi, ir saistīts ar pamatlietas faktiskajiem apstākļiem, kuri Tiesai nav jāizvērtē.
- 36 Šādos apstākļos ir jāsniedz atbilde uz *Bayerischer Verwaltungsgerichtshof* (Bavārijas Federālā administratīvā tiesa) tādējādi uzdotajiem prejudiciālajiem jautājumiem. Tomēr saistībā ar Regulu Nr. 1169/2011 Tiesas rīcībā nav vajadzīgo faktisko un tiesību apstākļu, lai, ievērojot šo regulu, varētu sniegt lietderīgu atbildi uz tai uzdotajiem jautājumiem.
- 37 Atbilstoši Direktīvas Nr. 2000/13 1. panta 3. punkta b) apakšpunktam “fasēts pārtikas produkts” šīs direktīvas izpratnē nozīmē jebkuru galapatērētājam un ēdināšanas iestādei bez turpmākas apstrādes piegādājamo vienību, kas sastāv no pārtikas produkta un iesaiņojuma, kurā tas ievietots, pirms to piedāvā pārdošanai, vienalga vai šāds iesaiņojums pilnībā vai tikai daļēji aptver pārtikas produktu, bet jebkurā gadījumā tādā veidā, lai tā saturu nevarētu izmainīt, neatverot vai nenomaiņot iesaiņojumu.
- 38 Atbilstoši šīs direktīvas 13. panta 1. punkta a) apakšpunktam fasētām pārtikas precēm minētās direktīvas 3. pantā un 4. panta 2. punktā paredzētajām norādēm ir jāatrodas uz iesaiņojuma vai uz tam pievienotas etiķetes.
- 39 Šajā ziņā šīs pašas direktīvas 3. panta 1. punkta 8) apakšpunktā ir noteikts, ka vienai no šīm norādēm ir jābūt izcelsmes vai pirmavota vietai tad, ja bez šādas norādes patērētājs var tikt ievērojami maldināts attiecībā uz pārtikas produkta īsto izcelsmi vai pirmavotu.
- 40 Saskaņā ar Direktīvas 2000/13 preambulas 4. un 5. apsvērumu tās mērķis ir ieviest vispārējus noteikumus, kas būtu horizontāli piemērojami visiem pārtikas produktiem, ko laiž tirgū, savukārt īpašas normas, ko piemēro vertikāli tikai attiecībā uz konkrētiem pārtikas produktiem, būtu jāiestrādā noteikumos, kas skar šos produktus.
- 41 Jākonstatē, ka ar Direktīvu 2001/110 ir tikušas ieviestas šādas īpašas normas attiecībā uz medu. Proti, saskaņā ar šīs direktīvas 1. pantu šī direktīva attiecas uz tās I pielikumā definētajiem produktiem. Šajā gadījumā ir vispārzināms, ka attiecīgais medus ir šāds produkts.
- 42 Tomēr Direktīvas 2001/110 2. panta pirmajā teikumā ir noteikts, ka Direktīva 2000/13 attiecas uz produktiem, kas definēti pirmās minētās direktīvas I pielikumā, ievērojot zināmus nosacījumus. Savukārt Direktīvas 2001/110 2. panta 4. punkta b) apakšpunktā būtībā ir paredzēts, ka Direktīvas 2000/13 mērķiem, jo īpaši tās 13. un 14. panta mērķiem, norādi par medus izcelsmi uzskata par norādi atbilstīgi pēdējās minētās direktīvas 3. pantam

- 43 Šie noteikumi ir sīkāk izskaidroti Direktīvas 2001/110 preambulas 5. apsvērumā, kurā ir noteikts, ka “vispārīgie pārtikas produktu etiķetēšanas noteikumi, kas paredzēti [Direktīvā 2000/13], būtu jāpiemēro atbilstīgi konkrētiem nosacījumiem. Ņemot vērā medus kvalitātes un tā izcelsmes ciešo saistību, pilnīgai informācijai par šiem jautājumiem jābūt pieejamai tā, lai nemaldinātu patērētāju attiecībā uz šā produkta kvalitāti. Patērētāju īpašu interešu dēļ attiecībā uz medus īpašībām atkarībā no tā ieguves ģeogrāfiskās vietas un šajā sakarā pilnīgas pārredzamības nolūkā uz etiķetējuma būtu jānorāda izcelsmes valsts, kurā iegūts medus”.
- 44 Tādējādi no šo divu direktīvu kombinācijas izriet, ka tāda produkta gadījumā, uz kuru attiecas Direktīva 2001/110, norādei par medus izcelsmes valsti ir obligāti jābūt ietvertai uz fasējuma vai ar to saistītā marķējuma, jo šādas norādes neietveršana visos gadījumos var maldināt patērētāju par šī medus faktisko izcelsmi vai pirmavotu Direktīvas 2000/13 3. panta 1. punkta 8) apakšpunkta izpratnē.
- 45 Turklāt šīs direktīvas 1. panta 2. punktā ir precizēts, ka šī direktīva skar arī restorāniem, slimnīcām, ēdnīcām un citām līdzīgām ēdināšanas iestādēm, kas ir apzīmētas kā “ēdināšanas iestādes”, piegādājamās pārtikas produktus. Šajā gadījumā, kā izriet no iesniedzējtiesas nolēmuma, attiecīgās atsevišķās medus porcijas, kas ir ievietotas kopējās kartona kastēs, ir tikušas piegādātas šādām ēdināšanas iestādēm.
- 46 Tomēr ir jāizvērtē, vai tādos apstākļos kā pamatlietā nav piemērojamas atkāpes, kas ir paredzētas attiecīgi Direktīvas 2000/13 13. panta 1. punkta b) apakšpunktā un 14. pantā.
- 47 Pirmkārt, šīs direktīvas 13. panta 1. punkta b) apakšpunkta pirmajā un otrajā ievilkumā ir paredzēts, ka pirmām kārtām, ja fasētās pārtikas preces ir paredzētas galapatērētājam, bet tās laiž tirgū, pirms tās pārdod galapatērētājam, un ja šajā laikposmā tas nenozīmē pārdošanu ēdināšanas iestādei, un otrām kārtām, ja fasētās pārtikas preces ir paredzēts piegādāt ēdināšanas iestādei tālākai pagatavošanai, pārstrādei, sasmalcināšanai vai sagriešanai, šīs pašas direktīvas 3. pantā un 4. panta 2. punktā pieprasītajām norādēm jābūt tikai tirdzniecības dokumentos, kas attiecas uz šīm pārtikas precēm, ja var garantēt, ka šie dokumenti, kuri satur visu marķējamo informāciju, ir pievienoti attiecīgajām pārtikas precēm vai nosūtīti pirms vai vienlaikus ar to piegādi.
- 48 Tomēr ir jākonstatē, ka šīs tiesību normas nav piemērojamas tādos apstākļos kā pamatlietā. Kā izriet no iesniedzējtiesas nolēmuma, attiecīgās atsevišķās medus porcijas *Breitsamer und Ulrich* piegādā ar alumīnija vāciņu noslēgtos trauciņos, ko ēdināšanas iestāde, kam tie ir tikuši piegādāti, bez turpmākas apstrādes piedāvā galapatērētājam.
- 49 Līdz ar to pirmām kārtām, ja šīs galapatērētājam paredzētās porcijas tiek laistas tirgū, pirms tās pārdod galapatērētājam, minētās porcijas tiek pārdotas ēdināšanas iestādēm pretēji Direktīvas 2000/13 13. panta 1. punkta b) apakšpunkta pirmajā ievilkumā paredzētajam gadījumam. Otrām kārtām šīs ēdināšanas iestādes neveic attiecīgā medus tālāku pagatavošanu, pārstrādi, sasmalcināšanu vai sagriešanu šīs direktīvas 13. panta 1. punkta b) apakšpunkta otrā ievilkuma izpratnē.
- 50 Otrkārt, Direktīvas 2000/13 14. pantā ir noteikts, ka, ja pārtikas produktus piedāvā pārdošanai galapatērētājam vai ēdināšanas iestādēm bez iesaiņojuma vai ja pārtikas produktus iesaiņo tirdzniecības vietā pēc patērētāja lūguma vai tos fasē tiešai pārdošanai, dalībvalstis paredz sīki izstrādātas normas attiecībā uz veidu, kā nodrošināt šīs direktīvas 3. pantā un 4. panta 2. punktā noteiktās norādes, un tās var izlemt, ka nav jānodrošina visas vai dažas no šīm norādēm, ar noteikumu, ka pircējs tomēr saņem pietiekamu informāciju.
- 51 Šajā gadījumā ir vispārzināms, ka attiecīgās atsevišķās medus porcijas netiek iesaiņotas tirdzniecības vietā pēc patērētāja lūguma vai fasētas tiešai pārdošanai, tādēļ šajā 14. pantā paredzētajiem gadījumiem nav nozīmes.

- 52 Līdz ar to, ņemot vērā Direktīvas 2000/13 13. panta 1. punkta a) apakšpunktā minēto gadījumu, pienākums marķēt tādas atsevišķas medus porcijas kā pamatlietā un tādējādi iekļaut uz tām norādi par šīs medus izcelsmes valsti vai valstīm atbilstoši Direktīvas 2001/110 2. panta 4. punkta a) apakšpunktam ir atkarīgs no tā, vai šīs porcijas ir uzskatāmas par “fasēt[iem] pārtikas produkt[iem]” Direktīvas 2000/13 1. panta 3. punkta b) apakšpunkta izpratnē.
- 53 Šajā ziņā no Direktīvas 2000/13 8. panta 2. punkta c) apakšpunkta izriet, ka fasētā prece var sastāvēt no divām vai vairākām atsevišķām fasētām vienībām. Tādēļ tikai tam vien, ka kopējās kartona kastes, kurās ir ievietotas attiecīgās atsevišķās medus porcijas, pašas varētu tikt kvalificētas kā fasētas preces, nevar būt tādas sekas, ka šīs atsevišķās porcijas nevar tikt uzskatītas par “fasēt[iem] pārtikas produkt[iem]” Direktīvas 2000/13 1. panta 3. punkta b) apakšpunkta izpratnē.
- 54 Šajā gadījumā tādas atsevišķas medus porcijas kā pamatlietā atbilst vairākiem Direktīvas 2000/13 1. panta 3. punkta b) apakšpunktā paredzētajiem nosacījumiem, lai tās būtu iespējams kvalificēt par “fasēt[iem] pārtikas produkt[iem]” šīs tiesību normas izpratnē.
- 55 Proti, kā izriet no šī sprieduma 48. punktā ietvertajiem faktiskajiem apstākļiem, pirmkārt, attiecīgās atsevišķās medus porcijas ir paredzētas piedāvāšanai galapatērētājam bez turpmākas apstrādes pēc tam, kad ēdināšanas iestāde, kam ir tikusi piegādāta kopējā kartona kaste, ir to atvērusi, un, otrkārt, šīs porcijas pirms to piedāvāšanas pārdošanai ir tikušas iepakotas un to iesaiņojums ir tās pilnībā aptvēris tādā veidā, lai to saturu nevarētu izmainīt, neatverot vai nenomainot iesaiņojumu.
- 56 Tomēr ir jānorāda, ka starp dažādām Direktīvas 2000/13 1. panta 3. punkta b) apakšpunkta valodu redakcijām pastāv atšķirības.
- 57 Tādējādi tostarp angļu (“any single item”) un poļu (“každ(a) pojedyncz(a) sztuk(a)”) valodu redakcijās ir izmantots formulējums, kas ir saistīts ar vienu vienīgu elementu, neparedzot citu apzīmējumu. Savukārt citās šīs pašas tiesību normas valodu redakcijās, kā, piemēram, spāņu (“la unidad de venta”), vācu (“die Verkaufseinheit”) vai franču (“l’unité de vente”) valodu redakcijās, arī ir paredzēts viens vienīgs elements, tomēr vienlaicīgi ietverot arī atsauci uz jēdzienu “pārdošana”.
- 58 Saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru vienā no Savienības tiesību normas valodu redakcijām lietotais formulējums nevar būt vienīgais pamats šīs tiesību normas interpretācijai vai arī tam nevar tikt piešķirta prioritāra nozīme salīdzinājumā ar pārējo valodu redakcijām. Savienības tiesību normas ir interpretējamas un piemērojamas vienveidīgi, ņemot vērā visu Savienības oficiālo valodu redakcijas. Gadījumā, ja Savienības tiesību teksts dažādu valodu redakcijās atšķiras, attiecīgā norma ir jāinterpretē saistībā ar tā tiesiskā regulējuma vispārējo sistēmu un mērķi, kurā šī norma ietilpst (spriedumi, 1990. gada 27. marts, *Cricket St Thomas*, C-372/88, EU:C:1990:140, 18. un 19. punkts; 2012. gada 15. novembris, *Kurcums Metal*, C-558/11, EU:C:2012:721, 48. punkts, kā arī 2016. gada 17. marts, *Kødbranchens Fællesråd*, C-112/15, EU:C:2016:185, 36. punkts).
- 59 Saistībā ar Direktīvas 2000/13 vispārējo sistēmu ir jānorāda, ka, lai arī starp dažādām šīs direktīvas 1. panta 3. punkta b) apakšpunkta valodu redakcijām pastāv atšķirības, šajā tiesību normā katrā ziņā ir minēta piedāvāšana “pārdošanai”, kas izriet gan no spāņu (“puesto a la venta”), vācu (“vor dem Feilbieten”), angļu (“being offered for sale”), franču (“présentation à la vente”), gan poļu (“oferowanie na sprzedaż”) valodām.
- 60 Minētās direktīvas 13. panta 1. punktā, kurš attiecas uz fasētiem pārtikas produktiem, arī ir ietverta atsauce uz pārtikas produktu “pārdošanu”. Tajā pašā ziņā Direktīvas 2000/13 14. pants attiecas uz situāciju, kad pārtikas produktus piedāvā “pārdošanai” galapatērētājam vai ēdināšanas iestādēm bez iesaiņojuma.

- 61 Tāpat arī citās šīs direktīvas tiesību normās ir paredzēts “pircējs/patērētājs”. Papildus minētajam 14. pantam šīs direktīvas 2. panta 1. punkta a) apakšpunkta i) punktā ir noteikts, ka marķējums un izmantojamās metodes nedrīkst būt tādas, kas maldina “pircēju”, konkrēti par pārtikas produkta raksturīgajām pazīmēm, tostarp tā izcelsmi vai pirmavotu.
- 62 Līdz ar to no Direktīvas 2000/13 vispārējās sistēmas izriet, ka papildus pārējiem šīs direktīvas 1. panta 3. punkta b) apakšpunktā paredzētajiem nosacījumiem pienākums norādīt marķējumu atbilstoši minētās direktīvas 13. panta 1. punktam attiecas uz pārtikas produktiem, ko paredzēts bez tālākām izmaiņām piedāvāt pārdošanai galapatērētājam un ēdināšanas iestādēm.
- 63 Šāda situācija var būt tādu atsevišķu medus porciju kā pamatlietā atsevišķa pārdošana galapatērētājam ēdināšanas iestādē, piemēram, restorānā vai ēdnīcā.
- 64 Šāda situācija pastāv arī tad, ja šīs porcijas tiek piedāvātas gatavas maltītes sastāvā, kas tiek pārdota par vienotu cenu, piemēram, kā sabiedriskās ēdināšanas iestādes sagatavotas ēdienkartes neatņemama sastāvdaļa vai kā viesnīcas bufetē pieejams elements.
- 65 Kā savu secinājumu 54. punktā ir norādījusi ģenerāladvokāte, šī vienotā cena attiecas uz visām precēm un pakalpojumiem, kas ir vajadzīgi, lai piegādātu šo maltīti, un tādējādi tajā ir ietvertas šīs maltītes dažādās sastāvdaļas, tai skaitā attiecīgā gadījumā tādas atsevišķas medus porcijas kā pamatlietā.
- 66 Šādu Direktīvas 2000/13 1. panta 3. punkta b) apakšpunkta interpretāciju apstiprina arī šīs direktīvas mērķis.
- 67 Proti, gan no minētās direktīvas preambulas 6. apsvēruma, gan no tās 2. panta izriet, ka šī direktīva ir tikusi paredzēta, lai pārtikas produktu galapatērētāju informētu un aizsargātu it īpaši attiecībā uz šo produktu raksturu, identitāti, īpašībām, sastāvu, daudzumu, derīgumu, izcelsmi vai pirmavotu un izgatavošanas vai iegūšanas veidu (spriedums, 2006. gada 23. novembris, *Lidl Italia*, C-315/05, EU:C:2006:736, 47. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 68 Šajā ziņā, kā ir noteikts Direktīvas 2000/13 preambulas 8. apsvērumā, sīki izstrādāts marķējums, kas jo īpaši izceļ produkta patieso dabu un īpašības, ļauj patērētājam izdarīt izvēli, pilnībā apzinoties faktus.
- 69 Līdz ar to šajā direktīvā ir prasīts, ka pircējam ir jāsniedz pareiza, neitrāla un objektīva informācija, kas nav maldinoša (šajā ziņā skat. spriedumu, 2015. gada 4. jūnijs, *Teekanne*, C-195/14, EU:C:2015:361, 32. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 70 Kā ir norādīts šī sprieduma 43. punktā, no Direktīvas 2001/110 preambulas 5. apsvēruma izriet, ka patērētāju īpašu interešu dēļ attiecībā uz medus īpašībām atkarībā no tā ieguves ģeogrāfiskās vietas un šajā ziņā pilnīgas pārredzamības nolūkā uz etiķetējuma būtu jānorāda izcelsmes valsts, kurā iegūts medus.
- 71 Šāda norāde, kas ir ietverta uz tādām atsevišķām medus porcijām kā pamatlietā saistībā ar lēmumu iegādāties šo medu atsevišķi vai arī patērēt to, kad tas tiek piedāvāts kā tādas gatavas maltītes neatņemama vai pieejama sastāvdaļa, kas tiek pārdota par vienotu cenu, tādējādi veicina to, ka galapatērētājs var izdarīt savu izvēli, pilnībā apzinoties faktus.
- 72 Jāpiebilst, ka saskaņā ar Direktīvas 2000/13 13. panta 4. punktu uz pakām vai traukiem, kuru maksimālā virsmas platība ir mazāka par 10 cm², ir jābūt tikai šīs direktīvas 3. panta 1. punkta 1), 4) un 5) apakšpunktā uzskaitītajām norādēm. Līdz ar to šajā gadījumā minētā 3. panta 1. punkta 8) apakšpunktā ietvertā norāde par izcelsmes valsti nav nepieciešama.
- 73 Visas tiesas sēdē piedalījušās ieinteresētās personas ir norādījušas, ka attiecīgo atsevišķo medus porciju maksimālā virsmas platība ir lielāka par 10 cm².

- 74 Iesniedzējtiesai ir jāpārbauda, vai šī virsmas platība patiešām ir lielāka par 10 cm². Ja tas tā nebūtu, atbilstoši Direktīvas 2000/13 13. panta 4. punktam uz tādām atsevišķām medus porcijām kā pamatlietā nebūtu jānorāda šī medus izcelsmes valsts.
- 75 Tomēr, ja tas tā būtu, no visa iepriekš minētā izriet, ka visas atsevišķās porcijas, kas ir iepakotas ar alumīnija vāciņu noslēgtā trauciņā, ko pārtikas aprītē iesaistīts uzņēmējs ir iepakojis aizvērtā kopējā kartona kastē un kas šajā formā tiek pārdotas ēdināšanas iestādēm, ir uzskatāmas par “fasētiem pārtikas produktiem”, uz kuriem šajā ziņā ir attiecināms pienākums norādīt medus izcelsmes valsti, ja minētās ēdināšanas iestādes pārdod šīs porcijas atsevišķi vai piedāvā tās galapatērētājam tādu gatavo maltīšu sastāvā, kas tiek pārdotas par vienotu cenu.
- 76 Ne ar vienu no argumentiem, kas ir izvirzīti par labu pienākuma norādīt marķējumu uz tādām atsevišķajām medus porcijām kā pamatlietā neesamībai, nevar atspēkot šo interpretāciju.
- 77 Otrkārt, atbilstoši pirmajam argumentam no šī sprieduma 26. punktā minētā ekspertu grupas dokumenta izriet, ka atsevišķie medus porciju trauciņi, kas ēdināšanas iestādē tiek piedāvāti galapatērētājam kā neatņemama maltītes sastāvdaļa, nav uzskatāmi par realizācijas vienību un ka tādēļ norāde par šī medus izcelsmi ir jāietver tikai uz kopējās kartona kastes.
- 78 Tomēr pietiek norādīt, ka ekspertu grupas dokumentam nav nekāda saistoša spēka. Turklāt pašā šajā dokumentā, proti, tā 1. punktā, ir norādīts, ka šim dokumentam nav oficiāla juridiska statusa un ka strīda gadījumā par Savienības tiesību aktu galīgo interpretāciju ir atbildīga Tiesa.
- 79 Otrkārt, atbilstoši otrajam argumentam pārtikas aprītē iesaistīts uzņēmējs varētu ietvert uz katras atsevišķās medus porcijas tādu norādi kā “nedrīkst pārdot atsevišķi”, kā rezultātā, nepastāvot atsevišķai pārdošanai, atbilstoši Direktīvai 2000/13 uz katras no šīm porcijām nav nepieciešama norāde par medus izcelsmi.
- 80 Tomēr, kā ir ticis konstatēts šī sprieduma 63. un 64. punktā, pienākums marķēt tādas atsevišķas medus porcijas kā pamatlietā atbilstoši Direktīvas 2000/13 13. panta 1. punkta a) apakšpunktam tostarp attiecas uz situāciju, kad šīs porcijas bez tālākas apstrādes ir paredzētas pārdošanai galapatērētājam ēdināšanas iestādē, proti, kad minētās porcijas tiek pārdotas atsevišķi vai kad tās tiek piedāvātas tādas gatavas maltītes sastāvā, kas tiek pārdota par vienotu cenu.
- 81 Šādos apstākļos nav jānošķir, vai tādu atsevišķu medus porciju kā pamatlietā pārdošana ir atsevišķa pārdošana vai nav.
- 82 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, uz uzdotajiem jautājumiem ir jāatbild, ka Direktīvas 2000/13 1. panta 3. punkta b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka par “fasētiem pārtikas produktiem” ir uzskatāmas visas atsevišķās medus porcijas, kas ir iepakotas ar alumīnija vāciņu noslēgtā trauciņā un ievietotas ēdināšanas iestādēm piegādātās kopējās kartona kastēs, ja šīs ēdināšanas iestādes pārdod šīs porcijas atsevišķi vai piedāvā galapatērētājam tādu gatavu maltīšu sastāvā, kas tiek pārdotas par vienotu cenu.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 83 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (trešā palāta) nospriež:

Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 20. marta Direktīvas 2000/13/EK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz pārtikas produktu marķēšanu, noformēšanu un reklāmu 1. panta 3. punkta b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka par “fasētiem pārtikas produktiem” ir uzskatāmas visas atsevišķās medus porcijas, kas ir iepakotas ar alumīnija vāciņu noslēgtā trauciņā un ievietotas ēdināšanas iestādēm piegādātās kopējās kartona kastēs, ja šīs ēdināšanas iestādes pārdod šīs porcijas atsevišķi vai piedāvā galapatērētājam tādu gatavu maltīšu sastāvā, kas tiek pārdotas par vienotu cenu.

[Paraksti]